

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/202/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716204854
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2017:2716204854.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobcu: F. B., K.. XX.X.XXXX, O. G. XXX/X, Z., zast. advokátkou JUDr. Janou Fabiniovou, AK so sídlom Pribinova č. 22, Hlohovec proti žalovanému: Q. B., K.. XX.XX.XXXX, O. G. XXX/X, Z., o nariadenie nepribližovať sa k osobe, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietla.

Súd nepriznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania.

Súd mení uznesenie Okresného súdu Skalica č. k. 7C/199/2016-7 zo dňa 10.8.2016 v časti doby trvania vydaného neodkladného opatrenia, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3C/17/2017.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 14.9.2016 domáhal, aby nariadil žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť 5 metrov. Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že z dôvodu správania sa žalovaného žije v neustálom strachu z násilného a nepredvídateľného správania, má dôvodný strach o život a zdravie svoj, detí uzatvorila s žalobcom manželstvo dňa 19.6.1993 a aktuálne sú v rozvodovom konaní. Manželstvo prebiehalo podľa žalobkyne bez väčších konfliktov, ale žalobca začal požívať alkohol vo väčšej miere a začal byť agresívny, násilnícky voči nej a ich synovi. Podľa žalobkyne sa jej a ich obom synom opakovane vyhráža smrťou a ťažkou ujmom na zdraví, následkom čoho žalobkyňa opakovane podala voči žalovanému trestné oznámenie. Dňa 8.12.2015 bolo začaté trestné oznámenie proti žalovanému pre prečin nebezpečného vyhrážania a v trestnom konaní sp. zn. 6T/57/2016 bol odsúdený tunajším súdom. V čase podania žaloby bol žalovaný v Psychiatrickej nemocnici B. V. pre uložené protialkoholické liečenie v ústavnej forme. Žalovaný sa žalobkyni a ich synom vyrážal počas trestného konania a aj po skončení konania smrťou, ťažkou ujmom na zdraví. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že má dôvodnú obavu, že žalovaný po prepustení z psychiatrie svoje vyhrážky uskutoční. Žalovaný sa vyhrážal žalobkyni aj 30.7.2016, kedy ho v psychiatrickej nemocnici navštívila jeho matka. Podľa žalobkyne sa jej žalovaný vyhráža aj cez SMS správy, preto si žalobkyňa i mení telefónne číslo.

2. Žalobkyňa na žalobe trvala, žalovaný ju žiadal zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie vyjadrením strán sporu, pripojenými spismi OS Skalica sp. zn.: 7C/199/2016, sp. zn. 2P/6/2015, 3C/17/2017 (návrh na zrušenie a vyporiadanie BSM vedený), potvrdením Okresného riaditeľstva PZ v Skalici - OOPZ Holíč o prijatí trestného oznámenia z 4.8.2016, zápisnicou o trestnom oznámení z 4.8.2016, potvrdenie o trestnom oznámení z 16.8.2016, SMS

správami odfotené z telefónu z 15.8. a 16.8.2016, emailovou komunikáciou z facebooku, rozsudkom OS Skalica č. k. 2P/6/2015-91 z 8.11.20016, trestným rozkazom OS Skalica č. k. 6T/57/2016-97 z 2.5.2016, pripojeným spisom OS Pezinok sp. zn. 38T/17/2017, rozsudkom OS Pezinok č. k. 38T/17/2017-300 z 28.3.2017, ako i ostatného obsahu spisu zistil tento skutkový a právny stav veci:

4. Z obsahu trestného spisu OS Skalica sp. zn. 6T/57/2016, konkrétne znaleckého posudku č. 3/2016 súd zistil, že žalovaný netrpí duševnou poruchou v pravom zmysle slova, ide u neho o závislosť od alkoholu a v čase činu sa jednalo o oplosť jednoduchú stredne ťažkého stupňa. Znalkyňa odporučila uložiť žalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

5. Z obsahu trestného rozkazu OS Skalica č. k. 6T/57/2016-97 z 02.05.2016 (právoplatnosť 20.6.2016) mal súd preukázané, že žalovaný bol uznaný vinným, že sa inému vyhrážal smrťou a ťažkou ujmou na zdraví takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin na chránenej osobe - blízkej osobe. Teda spáchal prečin nebezpečného vyhrážania, lebo od presne nezisteného dňa v auguste 2015 v byte urážal verbálne svoju manželku (žalobkyňu), vyhrážal sa jej fyzickou ujmou, útoky stupňoval a 8.12.2015 začal žalobkyňu v byte obviňovať z poskytovania sexuálnych služieb susedovi. Keď si uvaril kávu, tak jej povedal, že vriacu vodu jej radšej mohol vyliať na hlavu a do kanvice začal znovu naberať vodu, preto žalobkyňa utiekla na dvor. Na dvore žalovaný začal žalobkyňu ponúkať na poskytovanie sexuálnych služieb prítomným osobám, potom oblievať alkoholom a vyhrážať sa, že ju podpáli aj s bytovkou, altánkom. Následne jej povedal, že si ide pre motorovú pílu, ureže jej nohy a zakope ju do jamy, čím u žalobkyne vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie. Žalobca bol odsúdený na trest odňatia slobody 7 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bolo žalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Z obsahu spisu súd zistil, že žalovaný bol v predmetnej trestnej veci vo väzbe od 8.12.2015 do 20.6.2016, kedy nastúpil na výkon trestu so započítaním väzby a k 8.7.2016 mal určený dátum ukončenia trestu. Ako deň nástupu na ústavné protialkoholické liečenie bol určený žalovanému dňa 8.7.2016, kedy bol aj dodaný do Psychiatrickej liečebne B. V.. OS Pezinok uznesením č. k. 38 Nt 76/2016-169 z 15.11.2016 (právoplatné 15.11.2016) zmenil spôsob výkonu ochranného protialkoholického liečenia z ústavnej formy tak, že ďalší výkon ochranného protialkoholického liečenia bude prebiehať ambulantnou formou.

6. Z obsahu pripojeného spisu OS Pezinok sp. zn. 38 T 17/2017 mal súd preukázané, že žalovaný bol rozsudkom č. k. 38T17/2017-300 zo dňa 28.3.2017 (právoplatný 28.2.2017) na základe dohody o vine a treste uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania pre vyhrážanie sa smrťou takým spôsobom, že to mohol vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe. Žalovaný bol odsúdený na trest odňatia slobody 8 mesiacov do ústavu so stredným stupňom stráženia, tiež ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Skutkové okolnosti viny v rozsudku boli uvedené, že 1/ žalovaný 30.7.2016 v priestoroch Psychiatrickej nemocnice v V. v priebehu návštevy sa vyhrážal svojej Q. A. B. a celej rodine, že všetkých pozabíja a na manželku (žalobkyňu) povedala, že nech radšej utečie z domu, lebo po jeho návrate spraví doma poriadok, podreže a uškrtní ju, pomstí sa za podanie trestného oznámenia na neho. Ďalej uviedol, že zbúra garáž. Tieto vyjadrenia matka žalovaného po príchode domov povedala žalobkyňi a, u ktorej to vyvolalo strach a obavu o jej život a zdravie; 2/ dňa 23.11.2016 B. Z. V. zistení žalovaným, že chýbajú niektoré jeho veci v šope na dvore bytového domu, oslovil syna E. na dvore s žiadosťou oznámiť mu, kde jeho veci sú. E. nevedel odpovedať, preto žalovaný začal kričať na neho a vyhrážať sa mu, že ho uškrtní, oddelí mu hlavu od tela, kúpi si pištoľ a všetkých zastrelí. U E. vyvolali vyjadrenia žalovaného strach a obavu o jeho život a zdravie, následne žalovaný odišiel preč.

7. Z obsahu spisu OS Pezinok sp. zn. 38 T 17/2017 súd ďalej zistil, že žalovaný bol vo väzbe od 01.12.2016 do 28.3.2017, kedy nastúpil na výkon trestu. Žalovaný mal určený ako posledný deň výkonu trestu: 1.8.2017.

8. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7C/199/2016 mal súd preukázané, že súd nariadil neodkladným opatrením č. k. 7C/199/2016-7 z 10.8.2016 žalovanému povinnosť nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov, až do právoplatného skončenia vo veci samej, s výnimkou úkonov žalovaného v rámci trestného konania, priestupkového konania alebo občianskeho súdneho konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Návrh na vydanie predbežného opatrenia súvisel s konaním žalovaného opísaného v odseku 6 odôvodnenia tohto rozsudku a týkal sa konania vedeného na OS Pezinok pod

sp. zn. 38 T 17/2017. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.4.2017 v spojení s uznesením KS v Trnave č. k. 23Co/75/2017-4 zo dňa 31.03.2017.

9. Z obsahu pripojeného spisu OS Skalica sp. zn. 2P/6/2015 súd zistil, že manželstvo sporných strán bolo rozvedené rozsudkom OS Skalica č. k. 2P/6/2015-91 zo dňa 08.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.1.2017. Ich spoločný mal. syn J. bol zverený do starostlivosti žalobkyne a žalovanému bolo určené výživné na syna 80 eur mesačne.

10. Z obsahu pripojeného spisu OS Skalica sp. zn. 5C/597/2015 súd zistil, že uznesením č. k. 5C/597/2015-9 zo dňa 10.12.2015 predbežným opatrením nariadil žalovanému dočasne nevstupovať do nehnuteľností v k.ú. a obci Z., okres W.S., konkrétne do bytu č. X na X. poschodí vo vchode X bytového domu so s.č. XXX postavenom na parc. reg. „C“ č. XXXX/XX K. LV č. XXXX. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2015.

11. Súd mal z manažmentu tunajšieho súdu preukázané, že dňa 5.9.2017 žalobkyňa doručila súdu žalobu na vyporiadanie BSM (bezpodielového spoluvlastníctva manželov), v rámci ktorého žiadala z vecí patriacich do BSM prikázať jej do výlučného vlastníctva byt č. X (bližšie už špecifikovaný v odseku 10 odôvodnenia tohto rozsudku) ako aj kompletné zariadenie bytu v podiele 1/1 s tým, že žalobkyňa nebude povinná zaplatiť žalovanému žiadnu sumu s odkazom na § 146 ods. 2 OZ. Žalobe bola pridelená spisová značka 3C/17/2017.

12. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/258/2015 mal súd preukázané, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu v roku 2015 domáhala úplného vylúčenia žalovaného z užívania bytu (patriaceho do ich BSM). OS Skalica na pojednávaní dňa 18.9.2017 rozhodol v merite veci tak, že úplne vylúčil žalovaného z užívania bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. poschodí, vo vchode X bytového domu so súpisným číslom XXX, postavenom na parcele „C“ č. XXXX/X, z užívania spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti XXXX/XXXXX-in, z užívania spoluvlastníckeho podielu na pozemku v podiele XXXX/XXXXX-in na parcele „C“ č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m², parcela „C“ č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXXX m², zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. a R. Z., okres W..

13. V čase prvého pojednávania 23.5.2017 advokátka žalobkyne súdu oznámila, že žalovaný je vo výkone trestu B. O. pre trestný čin nebezpečného vyhrážania na základe trestného oznámenia matky žalovaného, A. B.. Advokátka žalobkyne v rámci vyjadrenia na žalobe trvala z dôvodu, že stav medzi stranami sporu sa nezmenil ani po prepustení žalovaného z výkonu trestu. Neustále sa žalobkyňa vyhráža ako aj 1.8.2017 v obydľi žalobkyne. Podľa jej tvrdenia sa jej vyhrážala a aj susedom, že podpáli dom, zničí susedove auto. Podľa nej je tu dôvodná obava o život a zdravie žalobkyne, i jej telesná integrita je ohrozená.

14. Žalobkyňa k veci uviedla, že žalovaného prepustili 1.8.2017 a naposledy sa jej vyhrážal v ten istý deň v noci (uviedla že o polnoci ráno). Žalobkyňa býva na bytovke so spoločným dvorom. Byt je patrí do BSM jej a žalovaného. Podľa jej slov prišiel žalovaný na dvor, vyliezol je j na balkón, zničil rajčiny. Podľa žalobkyne dal susedov pes vedieť, že je tam, následne jej suseda telefonovala, že je žalovaný na dvore, zničil bránu, osvetlenie, susedove auto. Pobúral na dvore drevo, čo mali naskladané na kúrenie. Žalobkyňa i suseda volali vtedy aj políciu, žalovaný bol podľa nej totálne opitý a polícia ho okolo 02:45 hod. vzala so sebou. Žalobkyňa ďalej uviedla, že 11 ročný syn sa jej začal triasť, zajakávať a bojí sa žalovaného. Následný deň jej žalovaný opäť prišiel búchať na okno, keďže ona býva na prízemí. Žalobkyňa ďalej uviedla, že jej maloletý syn sa bojí ísť von a vzápätí uviedla, že s ňou chodí do obchodu, lebo ona sa sama bojí ísť. Podľa žalobkyne by žalovaný ich synovi neublížil. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný jej v súčasnosti volá so skrytej identity, ona telefón ani nezdvíha, ale vie že jej volá on. V mobile má uložené len volania z utajeného čísla.

15. Žalobkyňa potvrdila, že si podala až 5.9.2017 (v deň druhého pojednávania v tejto veci) podala žalobu na vyporiadanie BSM s žalovaným, lebo v tom nevie chodiť a podľa jej slov nemala právneho zástupcu.

16. Z obsahu tohto spisu (sp. zn. 7C/202/2016) súd zistil, že žalobkyňa splnomocnila advokátku na zastupovanie dňa 30.8.2016, pritom rozvedená bola s žalovaným rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2P/6/2015-91 zo dňa 08.11.2016, právoplatným dňa 25.1.2017.

17. Žalovaný nesúhlasil so žalobou. Potvrdil, že 1.8.2017 bol na dvore , lebo v ten deň bol prepustený z výkonu trestu , nemal kde prespať a tak chcel spať na lavičke na dvore. Polícia ho zo dvora vyvieďla, večer ho vyviezli do lesa a až na druhý deň na polícii bola s ním spísaná zápisnica a bol prepustený dom. Poprel, že by bol na balkóne ich bytu. Podľa žalovaného mal v sebe len jedno pivo vypité hneď po prepustení, ale nebol v stave, že by o sebe nevedel. Podľa jeho slov si zle vychádza s svojou matkou a sestrou, nemá kde žiť, spí na ulici. Žalovaný poprel, že by sa žalobkyni 1.8.2017 vyhrážal, lebo ju ani neoslovil. Poprel poškodenie auta suseda i písanie SMS správ žalobkyni, lebo nemá na ňu kontakt. K vyhrážaniu uviedol, že za vyhrážanie žalobkyni už odsúdený bol a nemá pocit, že by mal problém s alkoholom. Dodal, že ona sa žalobkyni vyhýba a ona jemu tiež.

18. Podľa článku 23 ods. 1, ods. 3 Ústavy SR, sloboda pohybu a pobytu sa zaručuje, Slobody podľa odsekov 1, a 2 môžu byť obmedzené zákonom, ak je to nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, udržiavanie verejného poriadku, ochrany zdravia alebo ochranu práv a slobôd a na vymedzených územiach aj v záujme ochrany prírody.

19. Podľa článku 13 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, povinnosti možno ukladať a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, b) medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo c) nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2. Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.

20. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

21. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

22. Z citovaných ustanovení Ústavy SR vyplýva, že pre obmedzenie základného práva spočívajúceho v slobode pohybu (v danom prípade odporcu) musia byť splnené formálne a materiálne podmienky.

23. Formálnou podmienkou je zákonná úprava, upravujúca možnosť obmedzenia slobody pohybu fyzickej osoby. V právnom poriadku SR je takáto zákonná úprava obsiahnutá v Trestnom zákone č. 300/2005 Z. z. a Trestnom poriadku č. 301/2005 Z. z., ktoré obsahujú zákonnú úpravu obmedzenia slobody pohybu spočívajúcu v zákaze priblíženia sa k osobe poškodeného do určitej vzdialenosti.

24. Z uvedeného zároveň vyplýva, že uloženie zákazu priblíženia a zákazu kontaktovania zo strany žalovaného, ktorého sa žalobkyňa v tomto konaní domáha, nemožno subsumovať pod domáhanie sa upustenia od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnostiam, ani za odstránenie takýchto zásahov, nakoľko uloženie takejto povinnosti neobsahuje povinnosť žalovaného upustiť od konkrétnych zásahov do určitých práv žalobkyne, ani odstránenie následkov konkrétnych zásahov do práv žalobkyne.

25. Žalobkyňa sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zákazu priblíženia sa k osobe žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, čo však nemožno považovať za domáhanie sa upustenia od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, ani za odstránenie takýchto zásahov. Zákaz priblíženia neobsahuje povinnosť žalovaného upustiť od konkrétnych zásahov do určitých práv žalobkyne, ani odstránenie konkrétnych zásahov. Predstavuje určitú sankciu, má povahu obmedzenia charakteristického pre ukladanie trestov a ochranných opatrení v trestnom konaní. Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel a takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovená cieľ. Z uvedených ustanovení vyplýva, že ide o obmedzenia zákonné, to znamená, že takéto obmedzenia musia byť upravené priamo v zákone. Občianskoprávne predpisy však takúto úpravu obmedzenia osobnej slobody neupravujú. Žalobkyňou uplatnenou povinnosťou (zákaz) nemožno subsumovať pod ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú ochranu osobnosti. V zmysle § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 OZ má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Zákaz priblíženia uplatnený žalobkyňou v žalobe však nemožno považovať za domáhanie sa upustenia od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, ani za odstránenie následkov takýchto zásahov. Podľa § 51 Trestného zákona môže súd pri podmienenom odložení výkonu trestu odňatia slobody uložiť probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, pričom zároveň uloží obmedzenie alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou dohľadu napr. povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla poškodeného (§ 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona). V zmysle uvedených ustanovení je takýto príkaz (zákaz) možný uložiť len v súvislosti s rozhodovaním o vine a treste, pričom obmedzenie je dočasné, teda stanovené na určitý časový úsek.

26. Uloženie určitých obmedzení spočívajúcich v tom, že sa osoba niečoho zdrží, niečo strpí alebo niečo vykoná, upravuje síce aj Civilný sporový poriadok, avšak iba v rámci nariadenia neodkladného opatrenia (ktoré v tomto konaní aj nariadené bolo). V týchto prípadoch (neodkladných opatrení) však ide o obmedzenia, ktoré sú dočasné a ktoré upravujú pomery účastníkov počas konania; nemajú teda trvalý charakter ako povinnosť, uloženia ktorej sa žalobkyňa domáha žalobou vo veci samej. Z uvedených dôvodov súd podaný návrh zamietol.

27. Vzhľadom na zistenie, že žalobkyňa sa osobitnou žalobou domáha zrušenia a vyporiadania BSM so žalovaným v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/17/2017 a vzhľadom na rozhodnutie o úplnom vylúčení žalovaného z bytu patriaceho do BSM sporných strán na pojednávaní dňa 18.9.2017 v konaní sp. zn. 3C/258/2015 súd zmenil uznesenie Okresného súdu Skalica č. k. 7C/199/2016-7 zo dňa 10.8.2016 v časti doby trvania vydaného neodkladného opatrenia, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3C/17/2017. Súd k tomuto záveru dospel z dôvodu, že vzťahy sú medzi stranami sporu tak vážne narušené, že je potrebné do zrušenia a vyporiadania ich BSM (sp. zn. 3C/17/2017) eliminovať ich vzájomné kontaktovanie sa formou pokračovania v už vydanom neodkladnom opatrení.

28. Uloženie povinností žalovanému, ktoré sú predmetom tohto konania, by bolo možné v trestnom konaní, postupom upraveným v Trestnom zákone a Trestnom poriadku (viď § 50, § 51 Trestného zákona).

29. Podľa § 217 ods. 2 C.s.p., ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

30. Súd nepovolil žalovanému pohľadávku splácať z dôvodu, že žalovaný nepreukázal listinnými dôkazmi tvrdené skutočnosti o jeho majetkových pomeroch. Absenciou svojho konania znáša žalovaný dôsledky v podobe uloženia povinnosti zaplatiť dlh jednorázovo.

31. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Podľa § 263 ods. 1 C.s.p., ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

34. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému v konaní priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

35. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).